

Sygn. akt VIII U 1426/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016 r. w Gliwicach

sprawy R. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o datę przyznania prawa do emerytury

na skutek odwołania R. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 5 lipca 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. akt: VIII U 1426/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 lipca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., przyznał ubezpieczonemu R. O. prawo do emerytury, poczynając od 1 czerwca 2016r. W decyzji tej ZUS ustalił również wysokość świadczenia zbiegowego, tj. zasady ustalania wysokości ww. emerytury w zbiegu z rentą z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia.

W odwołaniu ubezpieczony, po ostatecznym sprecyzowaniu w toku procesu, domagał się zmiany ww. decyzji poprzez przyznanie mu emerytury od (...) tj. od ukończenia wieku 60 lat. W uzasadnieniu podkreślił, że jako osobie represjonowanej z uprawnieniami kombatanckimi przysługuje mu emerytura w wieku 60 lat. Dalej podkreślił, że organ rentowy, jako osobie uprawnionej do renty, winien mu przyznać prawo do emerytury z urzędu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Dodatkowo ZUS wskazując na treść art. 129 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 887, ze zm.) podkreślił, że świadczenie mógł przyznać nie wcześniej niż od daty złożenia wniosku.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. O. urodzony w dniu (...) jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia.

W dniu 13 czerwca 2016r. R. O. zwrócił się do organu rentowego o ustalenie prawa do emerytury.

W efekcie organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Od powyższej decyzji odwołał się ubezpieczony domagając się, po ostatecznym sprecyzowaniu na rozprawie w dniu 15 września 2016r., wypłaty emerytury za wcześniejszy okres tj. od dnia 6 lipca 2008r., kiedy to ukończył 60 lat życia.

W toku postępowania R. O. podnosił jedynie, że emerytura powinna się mu należeć z urzędu, bowiem w jego ocenie, z momentem osiągnięcia wieku 60 lat jako osoba z uprawnieniami kombatanckimi, spełniał wszystkie warunki do przyznania tego świadczenia. Zaś ZUS winien przyznać mu prawo do tego świadczenia bez składania odrębnego wniosku, co jego zdaniem znajduje oparcie w przepisie art. 27a ustawy emerytalnej.

Powyższy stan faktyczny jest w zasadzie bezsporny i wnika wprost z akt organu rentowego, dołączonych do akt niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 887, ze zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;

2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Z kolei zgodnie z ust. 3, pkt 4 tego przepisu wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie od dnia 1 lipca 1948r. do dnia 30 września 1948r. wynosi co najmniej 65 lat i 3 miesiące.

Ubezpieczony wiek o którym mowa w powyższym przepisie osiągnął w dniu 6 października 2013r. jednak wniosek o przedmiotowe świadczenie złożył dopiero w dniu 13 czerwca 2016r. i od pierwszego dnia tego miesiąca organ rentowy przyznał mu prawo do wnioskowanego świadczenia.

Wprawdzie odwołujący podnosi, że ZUS winien mu przyznać prawo do tego świadczenia z urzędu, na zasadzie określonej w art. 27a ustawy emerytalnej. Należy jednak zauważyć, że przepis na który powołuje się ubezpieczony stanowi, że emeryturę przyznaje się z urzędu zamiast pobieranej renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3, oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W kwestii dotyczącej przyznawania świadczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych istnieje ogólna zasada opisana w art. 116 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym postępowanie w sprawach świadczeń wszczynają się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Odstępstwo od niniejszej zasady przewiduje wprawdzie powołany przez ubezpieczonego art. 27a ustawy

o FUS, jednak w przypadku odwołującego sytuacja opisana w powołanym przepisie art. 27a nie miała miejsca, bowiem ubezpieczony nie jest uprawniony do renty

z tytułu niezdolności do pracy w rozumieniu tej ustawy. Jest on natomiast uprawniony do renty unormowanej przepisami ustawy z dnia 29 maja 1974r.

o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin. (tekst jednolity Dz. U. z 2016, poz. 871) w związku z art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 stycznia 1991r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (tekst jednolity Dz.U. z 2016r., poz. 1255). Konsekwencją tego faktu jest zachowanie przez ubezpieczonego prawa do tej renty po przyznaniu prawa do emerytury, nie zaś jej zastąpienie przez nowe świadczenie, jak tego wymaga powołany wyżej art. 27a ustawy o FUS.

Nie ma również racji ubezpieczony wskazując, iż prawo do emerytury

z urzędu, winno mu być przez ZUS przyznane, jako osobie z uprawnieniami kombatanckimi, od osiągnięcia wieku 60 lat. Wprawdzie ustawa z dnia 24 stycznia 1991r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (tekst jednolity Dz.U. z 2016r., poz. 1255), w art. 14, ust. 1 pozwala na przyznanie mężczyznom będącym kombatantami lub innymi osobami uprawnionymi w rozumieniu tej ustawy, prawa do emerytury po osiągnięciu wieku 60 lat. Równocześnie jednak przepis ten wyraźnie wskazuje, że sytuacja taka może mieć miejsce w razie złożenia wniosku w tym zakresie. Przepis ten wyklucza zatem przyznanie prawa do takiego świadczenia z urzędu.

Odwołujący w niniejszej sprawie spełnił wprawdzie niezbędne warunki przyznania prawa do emerytury przed zgłoszeniem wniosku emerytalnego, jednak w myśl art. 129 ustawy emerytalnej świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Tak więc w przedmiotowej sprawie skoro organ rentowy nie miał podstaw aby przyznać ubezpieczonemu prawo do emerytury z urzędu, co wyżej zostało szczegółowo uzasadnione, to wypłatę tego świadczenia mógł podjąć nie wcześniej niż od miesiąca zgłoszenia wniosku o to świadczenie.

Zatem zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa. Natomiast sposób ustalenia wyrównania wypłaty świadczenia przedstawiony przez ubezpieczonego nie znajduje oparcia w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.).

Z tych też względów, Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – orzekł jak w sentencji wyroku.

(-) SSO Teresa Kalinka